

Aunutuş GAI

https://www.google.com/search?q=yarım+bırakılmış+yazılardan+biri+de+şu%3A8sca_esv=091a64d36eb9ecc4&rlz=1C1YTUH_trTR1178TR1178&ssrf=APpeQnt4cN970MhGqnDaxNyq6jRgPKM8vQ%3A1791711122070&ei=fVfLauG5MOPEi-gPvuX2yQM&biw=1707&bih=879&uact=5&sclient=gws-wiz-serp&fbs=ABfTbFVyMZGZf1hfvX9uKjN_-G8c4u0nXx4bElpwm1lnNH832cSpkWkfSwsmPNlrD_OQ-UcbyNc1IAMReVybHU31OS8Mj9-X7YIYFtV1Y_imw69E4dF1sN1VR5Ohmk7fRO6Axiu9-OQ4C3kckYjNdW2rwzBmjF0hBACSdMxEyotyzDew3za2P6iPz_TE7aVYqAH5ooZCYVuiAga9nBMhEDsEuAP0B2BlpMQ&aep=10&ntc=1&mstk=AUtExfBj0wzunRR5j7tOe9oeozBMsKMxeCZtkHJovgGdC1DudffRfp8QF2QT_ih1_RXh6p2pMSnfGmf3OMiCQ8jR_Elm_d9P6HwKWORS-eX4F2oRSAflsm_PXth7LQilgnKvsOApvtJcANnsJ20MYVwuSlYjALLZKDZTQDOCPDnA1rGhdrCIO2ib77GMswh6kCXSQ2laKU-RKIVZl6drbQJ0eJOty5oxfwFJFYEWIntJyvUHRnFVzKvIb8mtHjI5ucW1j82emeP-cYtmYDF1S45tAPfTMrMXerDSTfIFEmL9DJ_gVacooadrMF-aGQliOSrnpFEW7UummtOnEA&aioh=3&csuir=1&cs=0&mtid=olfLapTMFLWri-gPoe38sAY&udm=50

https://www.google.com/search?q=yarım+bırakılmış+yazılardan+biri+de+şu%3A8sca_esv=091a64d36eb9ecc4&rlz=1C1YTUH_trTR1178TR1178&ssrf=APpeQnt4cN970MhGqnDaxNyq6jRgPKM8vQ%3A1791711122070&ei=fVfLauG5MOPEi-gPvuX2yQM&biw=1707&bih=879&uact=5&sclient=gws-wiz-serp&fbs=ABfTbFVyMZGZf1hfvX9uKjN_-G8c4u0nXx4bElpwm1lnNH832cSpkWkfSwsmPNlrD_OQ-UcbyNc1IAMReVybHU31OS8Mj9-X7YIYFtV1Y_imw69E4dF1sN1VR5Ohmk7fRO6Axiu9-OQ4C3kckYjNdW2rwzBmjF0hBACSdMxEyotyzDew3za2P6iPz_TE7aVYqAH5ooZCYVuiAga9nBMhEDsEuAP0B2BlpMQ&aep=10&ntc=1&mstk=AUtExfBj0wzunRR5j7tOe9oeozBMsKMxeCZtkHJovgGdC1DudffRfp8QF2QT_ih1_RXh6p2pMSnfGmf3OMiCQ8jR_Elm_d9P6HwKWORS-eX4F2oRSAflsm_PXth7LQilgnKvsOApvtJcANnsJ20MYVwuSlYjALLZKDZTQDOCPDnA1rGhdrCIO2ib77GMswh6kCXSQ2laKU-RKIVZl6drbQJ0eJOty5oxfwFJFYEWIntJyvUHRnFVzKvIb8mtHjI5ucW1j82emeP-cYtmYDF1S45tAPfTMrMXerDSTfIFEmL9DJ_gVacooadrMF-aGQliOSrnpFEW7UummtOnEA&aioh=3&csuir=1&cs=0&mtid=olfLapTMFLWri-gPoe38sAY&udm=50

Yapay Zeka Modu All Images Videos Short videos More

yarım bırakılmış yazılardan biri de şu:

Yarım bırakılmış bir yazının devamını getirmek, onu birlikte tamamlamak ya da sadece üzerine konuşmak için harika bir fırsat!

Eğer taslağın devamını benimle paylaşırsanız, yazının gidişatına, diline ve vermek istediğiniz duyguya sadık kalarak onu tamamlayabilirim.

Nasıl ilerlemek istersiniz?

- Yarım kalan metni **doğrudan buraya yapıştırabilirsiniz**.
- Yazının **ne hakkında olduğunu** ve kafanızda nasıl bir **son planladığınızı** kısaca anlatabilirsiniz.
- Metnin türüne göre (hikaye, deneme, makale, şiir) birlikte yeni fikirler geliştirebiliriz.

Metninizi bekliyorum; kaldığınız yerden **birlikte devam edelim!**

📄 ⏪ ⏩ 🗨️ ⋮

şu adreste:

...

UNUTKANLIK İLE YAŞAMAK | Çağlar Tuncay'n şen

Ask anything

🔍 ⌂ 📄 📌 📁 :

şu adreste: ...

UNUTKANLIK ile YAŞAMAK | Çağlar Tuncay'n şen kakhahaları

şu adreste:https://blog.metu.edu.tr/caglar/2026/08/06/unutka...

Yaşamı sürdürebilmek için her sabah bilinçli olarak sildiğimiz birinci gerçek, mutlak ölümümüz yani kendi fâniliğimizdir. İkinci gerçek ise geçmişteki acıların ve kayıpların ilk günkü keskinliğinin zamanla törpülenerek silikleşmesidir. Daha fazla bilgi için blog.metu.edu.tr adresini ziyaret edebilirsiniz.

🔍 ⌂ 📄 📌 📁 :

Hemen hemen tüm anılarımızı da sileriz. Hepsini her an hatırlasak hiçbir şey yapamayız.

Kesinlikle öyle. Hafızamız bir depo değil, aslında **aktif bir filtreleme mekanizması**.

Eğer beynimiz yaşadığımız her saniyeyi, aldığımız her nefesi ve gördüğümüz her detayı aynı anda ve tüm berraklığıyla önümüze getirseydi, zihinsel bir kilitlenme yaşardık. Metinde de matematiksel olarak hesaplandığı gibi, yaklaşık 50 yıllık bir ömürde milyarlarca anı

Ask anything

Eğer beynimiz yaşadığımız her saniyeyi, aldığımız her nefesi ve gördüğümüz her detayı aynı anda ve tüm berraklığıyla önümüze getirseydi, zihinsel bir kilitlenme yaşardık. Metinde de matematiksel olarak hesaplandığı gibi, yaklaşık 50 yıllık bir ömürde milyarlarca anı noktası birikiyor. Bu devasa veri yığınının altında ezilmemek için beynimiz, **yaşadığımız anın dışındaki her şeyi geçici olarak "unutulmuşlar" kutusuna atıyor**.

Sizin de belirttiğiniz gibi, unutmak bir kusur değil; tam aksine zihnin odaklanabilmesi, hareket edebilmesi ve en önemlisi **akıl sağlığını koruyarak yaşayabilmesi için hayati bir zorunluluk**.

Yazarın metinde "**dilim varmadı**" diyerek yarım bıraktığı ve "**yaşamak için unutmak zorunda olduğumuz iki gerçek**" olarak bahsettiği felsefi boyuta geçmek ister misiniz, yoksa **hafızanın bu biyolojik ve matematiksel filtreleme süreci** üzerine mi konuşmaya devam edelim?

🔍 ⌂ 📄 📌 📁 :

felsefi boyuta geçmek

Yazarın "**dilim varmadı**" diyerek kelimeleri yarıda kestiği o felsefi eşik, aslında insan psikolojisinin en derin savunma mekanizmalarından birine dokunuyor. Metinde ima edilen ve felsefe tarihi boyunca düşünürlerin üzerine kafa yorduğu, **yaşamak için unutmak zorunda olduğumuz iki büyük varoluşsal gerçek** şunlardır:

1. Kendi Fâniliğimiz ve Mutlak Ölüm Gerçeği

İnsan, **öleceğini bile bile yaşayan ve bunu felsefi bir düzlemde idrak edebilen tek canlıdır**. Ancak bu bilgiyle saniyenin her onda birinde yüzleşerek yaşamak imkansızdır.

Ask anything

İnsan, öleceğini bile bile yaşayan ve bunu felsefi bir düzlemde idrak edebilen tek canlıdır. Ancak bu bilgiyle saniyenin her onda birinde yüzleşerek yaşamak imkansızdır.

- Her sabah yataktan kalkmak, işe başvurmak, planlar yapmak ve geleceğe yatırım yapmak; ölümün o an için **"unutulmasını"** gerektirir.
- İnsan, hayata tutunabilmek ve eyleme geçebilmek için ölümün mutlaklığını zihninin en kuytu köşesine itmek, yani onu **geçici olarak unutmak zorundadır**. Aksi takdirde, varoluşsal bir felç (nihilizm) kaçınılmaz olur.

2. Geçmiş Acıların, Trajedilerin ve Kayıpların Keskinliği

Hayat boyu karşılaştığımız büyük hayal kırıklıkları, yaslar, fiziksel ya da duygusal acılar ilk günkü şiddetiyle zihnimizde asılı kalsaydı, insan kalbi ve aklı bu yükü taşıyamazdı.

- Zamanın iyileştirici gücü denilen şey, aslında beynin acıyı "**silikleştirmesi**" ve detayları unutturmasıdır.
- Nietzsche'nin de belirttiği gibi, unutmak aktif bir sağaltım sürecidir. İnsanın yeniden sevebilmesi, yeniden güvенеbilmesi ve yürümeye devam edebilmesi için geçmişin yaralarını tam olarak değışile bile, o yakıcı tazelikle hatırlamayı **unutmaya gerekir**.

Metnin Diliyle Tamamlayacak Olsak...

Çağlar Bey'in o tatlı, ironik ve hafif buruk üslubuna sadık kalarak yazıyı felsefi olarak şöyle nihayete erdirebilirdik:

"... İşte efe'nim, dilimin varmadığı o iki gerçek, aslında her sabah gözümüzü açtığımızda var gücümüzle sildiğimiz, görmezden geldiğimiz o devasa gölgelerdir: Biri, bu dünya sahnesindeki mutlak fânîliğimiz; diğeri ise geride bıraktığımız, bizi biz yapan ama bir o kadar da hirpalayan o eski acıların ilk

Ask anything

- Zamanın iyileştirici gücü denilen şey, aslında beynin acıyı "**silikleştirmesi**" ve detayları unutturmasıdır.
- Nietzsche'nin de belirttiği gibi, unutmak aktif bir sağaltım sürecidir. İnsanın yeniden sevebilmesi, yeniden güvenebilmesi ve yürümeye devam edebilmesi için geçmişini yaralarını tam olarak değilse bile, o yakıcı tazelikle hatırlamayı **unutmaması gerekir**.

Metnin Diliyle Tamamlayacak Olsak...

Çağlar Bey'in o tatlı, ironik ve hafif buruk üslubuna sadık kalarak yazıyı felsefi olarak şöyle nihayete erdirebilirdik:

"... İşte efe'nim, dilimin varmadığı o iki gerçek, aslında her sabah gözümüzü açtığımızda var gücümüzle sildiğimiz, görmezden geldiğimiz o devasa güçlerdendir. Biri, bu dünya sahnesindeki mutlak fânîliğimiz; diğeri ise geride bıraktığımız, bizi biz yapan ama bir o kadar da hırpalayan o eski acıların ilk günlük yangını.

Demek ki neymiş? Unutuş, zihnimizin bize oynadığı bir oyun değil; hayatta kalalım, bir bardak çayı keyifle yudumlayabilelim diye bahşedilmiş en büyük şefkatmiş. Unutamasaydık, yaşayamazdık."

Yazarın bu noktada yazıyı kesip Walt Disney'in **Palaz (Donald Duck'ın yegenlerinden biri)** karakterine link vermesi de bu ağır felsefi yükten kaçıp neşeye sığınma çabası gibi duruyor. Metnin bu **felsefi derinliği ile yazarın esprili üslubu arasındaki tezat** hakkında ne düşünüyorsunuz? Buradan yola çıkarak yazıyı başka nasıl şekillendirebiliriz?

Ask anything

